

[Søren Hansen]

Der er nævnt nogle områder allerede tidligere i debatten, og jeg skal vende tilbage til det om et øjeblik. Men jeg vil gerne hæfte mig ved, at budgetudvalget selv har gjort et stort arbejde, har haft møde med samtlige partigruppeformænd i Nordisk Råd-sammenhæng og med udvalgsformændene og i dette ganske store forum er nået til enighed.

Derfor vil jeg sige til ministeren og dermed til de øvrige ministre i Nordisk Råd, at man bør rette ind i forhold til det budgetforslag, Nordisk Råds budgetudvalg er nået til, og man bør oven i købet sige tak for, at vi i Nordisk Råd har levet op til den opgave, vi har påtaget os ved at gå så dybt ned og så langt ind i tingene, og er nået til enighed om budgettet.

Også på handicapområdet kan man roligt følge budgetudvalgets forslag, for dermed er også den sag løst på den måde, som den bør løses på.

Hvad budgetudvalget angår, må jeg til sidst sige, at jeg kan ikke se, hvordan vi i fremtiden på ordentlig måde kan sikre den stadig stærkere satsning på kulturområdet, uden at vi også kommer til at se på totalrammen. Jeg kan ikke se det. Med de tilkendegivelser, der er kommet om, hvor vigtigt det nordiske samarbejde er – og heri er jeg helt enig – kan jeg ikke se, at vi kan klare os med fortsat at skære ned på en række meget vigtige områder. Men det er en diskussion, vi vender tilbage til.

Om tv-samarbejdet vil jeg gerne sige, at der lykkeligvis er givet meget præcise og meget ens meldinger her i debatten, og at jeg er enig i de meldinger, der er givet. Det, det drejer sig om, er at udnytte de ikke alt for mange, men dog tilstedeværende økonomiske ressourcer og de talentressourcer, den talentmasse, vi sammen repræsenterer. Vi er jo kun mindre lande med en mindre talentmasse. Lad os slå vore pjalter sammen, så kan vi få noget bedre ud af det.

Derfor er det altså ikke bare et spørgsmål om at afvise det, de andre er kommet med, eller det, de andre nu tilsyneladende er ved at nå til enighed om. For man kan jo spørge sig selv: Er det mon os, der er noget galt med? Når nu de andre er så enige, er det så os, der på en eller anden måde ikke rigtig kan se det geniale, når alle de andre kan?

Jeg tror, det er rigtigt, at vi ikke skal gå med på satellitforslaget.

Til gengæld er det meget vigtigt, at vi ikke bare afviser, at vi ikke bare siger nej, men at vi gør det så konstruktivt som muligt. For vi skal jo være opmærksomme på, at vi ikke kan nægte de andre at arbejde videre, hvis det nu er det, de vil. Men hvis de vælger det, står vi med et problem, for så står vi nemlig med de manglende muligheder for et ordentligt tv-samarbejde, når det drejer sig om at udveksle programmer, i fællesskab at udnytte gode og seriøse programmer, osv. Alt dette skal vi sørge for at bruge de få, men gode kræfter, og den lille, men alligevel tilstedeværende økonomi på. I dette samarbejde, altså med den konstruktive afvisning – så konstruktivt, som vi overhovedet kan arbejde på dette punkt – bør vi gøre det.

Til den ende hører også – og det kunne kulturministeren og de øvrige kulturministre i Norden måske overveje i forlængelse af den debat, vi har om dette punkt – spørgsmålet om, hvordan vi kan sikre specielt Færøerne, Island og Grønland bedre mulighed for at følge med i, hvad det er, der foregår på tv-området i det øvrige Norden.

Men altså: Vi skal passe på, at vi ikke bare siger nej, således som vi har gjort det i forbindelse med de to tidligere forsøg, der har været gjort, men at vi gør det så konstruktivt som muligt, så vi også på dette område kan bevare en så høj grad af enighed som muligt, men helst om det vigtige og det væsentlige. Og det er indholdet og ikke så meget teknikken.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Det, der kaldte mig på talerstolen, var hr. Søren Hansen, der sagde, at alle – det blev derefter rettet til stort set alle – havde accepteret, at halvdelen af Nordisk Råds budget fremover skal bruges på kultur.

Til det vil jeg sige, at det har den såkaldte venstresocialistiske gruppe i Nordisk Råd, som SF hører til, ikke accepteret. Vi har heller ikke modsat os det på anden måde, end at vi har sagt: Det at lave procentvise fremskrivninger, uden at man kender indholdet, er dog det mest meningsløse, man kan foretage sig. Når vi ser manden, vil vi afgøre, om vi skal tage hatten af – for at bruge et godt gammelt mundheld. Og vi mener bestemt, at der er mange kulturområder, som er fuldstændig rigtige og vigtige og gode at satse på. Så det er fint nok.